

BESEGRA, v. a. 1. Vinna seger öfver (både egentl. o. fig.). *B. fienden, frestelsen, sina begrar.* — *Syn.* Se *Öfvervinna*.

BESEGRANDE, n. 4. Handlingen, då man besegrar.

BESEGRARE, m. 3. En, som vinner seger öfver någon eller något. Nyttjas aldrig utan åtföljande objekt. *Persernes b.* — *Syn.* *Öfvervinnare*.

BESIFFRA, v. a. 1. (i musik) Med siffror beteckna ackorderna i undre stämmor, i stället för med nottecken. *B. noter. B-d bas förekommer i koralmusik.* — *Besiffrende*, n. 4. o. *Besiffring*, f. 2.

BESIGTIGA, v. a. 1. (i embetsstil) Noga taga något i betraktande, för att undersöka, om det är så, som det enligt lag, författning, aftal bör vara. Brukas om embets- och tjenstemän, m. fl. *B. verkställda arbeten, hus och åbyggnader, ett lik, tungan på svin.* Brukas i vissa fall äfven om människor, t. ex.: *B. soldater vid innönstring. Hon har blifvit b-d af barnmorskan.* — *Syn.* Se *Bese*.

BESIGTIGANDE, n. 4. 1) Handlingen, då man besigtigar. — 2) (mindre brukl.) Se *Besigtning*, 2 o. 3.

BESIGTNING, f. 2. 1) Se *Besigtigande*, 1. — 2) Tillfälle, då en besigtning sker, med alla dervid förefallande händelser. *Han råkade vid b-en att dricka för mycket.* — *Syn.* *Besigtningstillfälle*, *Syn.* *Synetillfälle.* — 3) Se *Besigtning*, 1. — *Ss. B-sarvode, -sattest, -skostnad, -sprotokoll, -srapport.*

BESIGTNINGS-INSTRUMENT, --- instrument, n. 3. o. 5. Dokument, som innehåller berättelsen öfver förloppet vid en besigtning, jemte uppräknande af de besigtigade sakerna till beskaffenhets och värde.

BESIGTNINGSMAN, m. 3. pl. — *män.* Person, som håller en besigtning.

BESIGTNINGSRÄTT, m. 3. Rättighet att vid vissa inträffade händelser eller på viss tid besigtiga eller få något besigtigadt.

BESINNA, v. a. 1. Med tankeförmågan uppmärksamt skärskåda, taga i betraktande. *Jag har noga b-t allt, hvad ni sagt mig. Ni b-r icke, hvilken tid arbetet fordrar. Man bör b., att saken var ganska kinkig. B. det. Det har jag ej kommit att b. Man måste b. sökandens öfvervägande meriter.* — *Syn.* Se *Betänka*. — *B. sig*, v. r. 1) Komma till besinning, eftertänka, öfverlägga, fatta beslut. *Jag fick icke tid att b. mig, innan det redan var gjordt. B. dig väl, innan du gör det. Har ni nu b-t er? Länge b. sig vid köp. Jag skall b. mig derpå.* — *Syn.* *Betänka sig.* — 2) Söka draga sig till minnes, erinra sig. *Om jag b-r mig rätt, så skedde det för tio år sedan. Kommer du icke ihåg det? B. dig litet, b. dig på!* tänk efter. — 3) Fatta annan mening, ändra sig, ångra sig. *Han inser icke sjelf sin dårskap, men när det fått vara en tid, skall han nog b. sig. Jag har nu b-t mig; det blir ingenting af med hela förslaget.* — *Syn.* *Betänka sig.*

BESINNANDE, n. 4. 1) Handlingen, då man besinnar. *Vid b. af alla omständigheter.* — *Syn.* Se *Betänkande*. — 2) (mindre brukl.) Se *Besinning*, 3.

BESINNING, f. 2. 1) Handlingen, då man besinnar. — *Syn.* Se *Betänkande*. — 2) Förmågan att tänka, eftertänka. *Hon blef så förskräckt, att hon förlorade all b. Komma till b., åter*

hämta sig, återfå tankegåfvans bruk; äfv. (fig.) ändra mening, tanka, ångra sig, komma till förnuft. — 3) Klokhet, försigtighet. *Handla utan all b. Han har uppfört sig med mycken b.*

BESINNINGSLÖS, a. 2. Utan besinning, eftertänka. — *Syn.* Se *Tanklös*.

BESINNINGSTID, m. 5. Tid, hvarunder man kan eller får besinna sig rörande en sak. *Jag måste ha b., innan jag kan fatta mitt beslut. Gifva, bevilja, förunna, få b.* — *Syn.* Se *Rådrum*.

BESITTA, v. a. 3. (böjes som *Sitta*) 1) Vara i ägande utaf, innehafva som ägare. *Engelsmännen b. största delen af Ostindien. Han b-ter ett hus i Stockholm och flera gods i Skåne.* Brukas äfv. i utsträckt bem. om tjänster, ärestäl- len, goda egenskaper, t. ex.: *B. ett embete, höga värdigheter, dygder, talanger. Han b-ter mycken kunskap, insigt i astronomien, mycken färdighet i harpspelning. B. mycket förstånd.* — *Syn.* Se *Äga*. — 2) Innehafva, ej som ägare, utan blott med nyttjande rätt. *B. som arrendator. Han äger att b. hemmanet i tjugu år.* — *Syn.* Se *Innehafva*. — 3) Sades, i äldre teologisk stil, om människor, som troddes vara besatta af den orena anden. *Jfr. Besatt, 1. Djefvulen b-ter honom.* — Numerä nyttjas ordet, i denna bem., mest i vissa svordomsuttryck, såsom: *Fan, hin, knäfseln b. ett sådant spektakel! B. honom, så dum han är! B. den karlen! B. en sådan stynge! B., hvad det är kallt! B., så det regnar! B. och regera!* m. fl.

BESITTANDE, n. 4. Se *Besittning*, 1.

BESITTARE, m. 3. 1) Innehafvare med ägande rätt. — *Syn.* *Ägare*. — 2) Innehafvare med blott nyttjande rätt.

BESITTNING, f. 2. 1) Förmåga att efter godtycke använda ett ting och från befattning dermed utesluta alla andra, vare sig att man har ägande eller blott nyttjande rätten, eller och ingen laglig rätt. *Laglig, olaglig, rättmätig, orättmätig b. Fredlig, oqvad, lugn, häfdrunnen, verklig b. Vara, komma, sätta sig i b. af en sak. Taga en egendom i b. Insätta någon i b. af dess rättmätiga egendom. Afstå från, gå ifrån, vråkas ur, förblifva vid, sitta i oqvad b. af något.* — *Syn.* *Besittande*, *Ägande*, *Ägo*, *Innehafvande*. — 2) *Egendom. Denna gård, detta gods är en vacker b.* — Brukas i plur. om länder, lydande under en stat, då de icke ligga i omedelbart sammanhang dermed. *Englands fordna b-ar i Frankrike och dess närvarande i Ostindien.* — *Syn.* Se *Egendom*.

BESITTNINGSRÄTT, m. 3. 1) Rättighet att under vissa vilkor besitta (i bem. 2) en egendom. — *Syn.* *Nyttjande rätt.* — 2) (mindre ofta) *Ägande rätt.*

BESITTNINGSTAGANDE, n. 4. 1) Handlingen, då man tager något i besittning. *B-t af en egendom.* — 2) (i moralfilosofien) Handlingen, då den enskilda människan tillagnar sig en viss, ännu ej intagen, del af jorden med derpå befintliga ting, och genom särskilda utmärkande tecken tillkännagifver det för andra. — *Syn.* *Ockupation*.

BESITTNINGSTAGARE, m. 3. Den, som tager något i besittning. *Jfr. föreg. ord.*

BESJUNGA, v. a. 3. (böjes som *Sjunga*) Med sång, eller ock blott på vers utan sång, beskrifva, skildra, fira, priså. *Homers besjunga Trojanska kriget och de Helleniska hjeltarna. Hvem skall värdigt b. Gustaf II Adolfs, bragder?* — *Be-*

sjungande, n. 4.